

SLOVENSKI NAROD.

(shaja vsak dan večer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Taaffe in Slovenci.

Politična smrt, kateri je po skoro petnajstletnem vladanju zapadel grof Taaffe, nalaga nam dolžnost, da z narodnega stališča izrečemo končno sodbo o tega izrednega moža političnem delovanju in nehanju, tembolj, ker smo bili zadnja leta primorani nasprotovati njemu in premenjenemu njegovemu sistemu z vso odločnostjo.

Ko je grof Taaffe pred petnajstimi leti stopil na čelo novemu ministerstvu in vzel državno krmilo v svoje roke, imel je jasni in določni namen, na jedni strani zadovoljiti s čim manjšimi koncesijami razne avstrijske narode ter je sprijazniti z veljavno ustavo, na drugi strani pa, razbiti velike politične stranke ter je razcepiti v drobne frakcije, da se tako za vedno prepreči strankarska vlada in moč centralne uprave ojači tako, da jej parlament ne bo mogel dosti nasprotovati.

Vse stramljenje Taaffeovo je bilo osredotočeno na ta smoter in deloval je za njega uresničenje z vsemi silami nenavadne svoje spretnosti in državljanskega svojega talenta. To je bilo jedino načelo, katero je pripoznaval in katerega se je držal. Posrečilo se mu je, razcepiti Nemce v liberalce in nacionalce, posrečilo se mu je to tudi glede Čehov in glede Slovencev in skoro bi se mu bilo posrečilo tudi glede Poljakov, da mu niso združeni nasprotniki vzeli vajet iz rok in ga pahnili raz ministerski sedež. Dokazal pa je, da zamore spreten državnik vladati v Avstriji ne samo zoper Slovane, nego tudi zoper Nemce in da ni storil za nas čisto nič, morali bi mu biti hvaležni zato, da je dokazal, kako neresnična je trditev, da brez Nemcev ni moči vladati naše države. Prav v dobi, ko je vladal zoper Nemce, doseglo se je ravnoesje v državnem gospodarstvu in kolike važnosti je to za našo državo in kako znamenit uspeh je to, ve vsakdo, kdor se spominja, kako zanikarno so gospodarili nemški liberalci pred Taaffeom. Tudi drugih zaslug si je Taaffe pridobil mnogo za državo, a teh ne mislimo navajati nego samo preiskati, ali je kaj storil za nas Slovence.

Drage volje priznamo, da je grof Taaffe začetkom svojega vladanja ustregel marsikateri želji

našega naroda, držeč se pri tem vedno načela, da je narodom dajati čim manj mogoče. V Ljubljano poslal je barona Winklerja in zaukazal političnim načelnikom v posamičnih kronovinah, naj svojega upliva pri volitvah ne zlorabljuje, katerega ukaza pa niso vsi uradniki tako spoštovali, kakor je Taaffe mislil. Vrh tega je izdal jezikovno naredbo, s katero so se slovenščini odprla sodišča, a tudi pri drugih neznatnejših vprašanjih je večkrat dokazal, da slovenskemu narodu ni sovražen. Njemu gre zahvala, da so se razmere na Kranjskem in zlasti na spodnjem Štajerskem kolikor toliko zboljšale, če pa se niso na Primorskem in na Koroškem, krivi so tega v prvi vrsti ondodni načelniki vlade in pa grof Hohenwart. Znano je na pr., da je dež. predsednika Schmidta-Zabierowa spravil jedino Hohenwart v Celovec. Kandidat slovenskih poslancev je bil pokojni Schneid, in Taaffe bi ga bil gotovo imenoval, da ni zoper njega intrigiral Hohenwart, ta nemški grof, ki zastopa — nam gotovo ne v čast — slovensk okraj. Na Primorskem imel je Pretis plein-pouvoir in ko se je naposled moral umakniti, postal je vitez Rinaldini njegov naslednik, deloma iz ozirov na vnanjo politiko, deloma pa tudi zato, ker se slovenski poslanci v celoti niso upirali temu imenovanju, kar je zopet grofu Hohenwartu zarezati na rovaš.

Kot pravični sodniki in poštenu nasprotniki moramo torej priznati, da je grof Taaffe v prvih letih nekaj malega za nas storil, o dejanski in popolni izvršitvi ustavno zajamčene popolne ravnopravnosti pa seveda še govoriti ni. Kar smo dosegli, je bilo neodrekljivo in malenkostno plačilo za požrtvovalno podporo slovenskih poslancev. Grof Taaffe nas je pri dobri volji ohranjal z malenkostnimi drobtinicami, z administrativnimi naredbicami, a kmalu so tudi te drobtinice nehale padati z vladne mize. Parlamentarne razmere so se bile premenile. Taaffeu ni bilo več za podporo Slovencev in njihovih poslancev, ker je imel levičarje pred svoj voz uklenjene in je moral zanje skrbeti, vrh tega pa ga ni nihče točno informiral o slovenskih zahtevah, najmanj pa prehvaljeni posredovalec mej vlado in slovenskimi poslanci grof Hohenwart, ki ni imel volje, storiti napram slovenskemu narodu svoje dolžnosti in ki je vedno le na to deloval, da izkoristi

slovenske poslance za interese nemških konservativcev. Odkar sta odstopila Pražak kot pravosodni minister in Dunajevski kot finančni minister, delovala je vlada zoper Slovence, tiho sicer in bolj prikrito, kakor za časa gospodarstva ustavoverne stranke, ali zato nič manj odločno in energično. Takrat se je začelo v nas opozicijsko gibanje zoper grofa Taaffea in njegov sistem. To gibanje je vse bolj raslo in se širilo in vlada, ne oziraje se na slovenske, njo podpirajoče poslance, je na to reagirala na razne načine, poslala v Ljubljano barona Heina, v Celovec Mac-Nevina, začela zopet z novo močjo germanizovati in italijančiti, skratka postala nam je očitno nasprotna in nenaklonjena, in kdo vé, kako bi se bile razmere še premenile, da niso koalirane parlamentarne stranke ubile Taaffea z njegovo volilno reformo.

Stoječ ob odprtem grobu, v kateri je padel mož, ki je skoro petnajst let, torej tako dolgo, kakor še noben ustavni minister, vladal našo državno polovico, izkažemo političnemu mrliču Taaffeu zadnjo čast, če rečemo, da nam ni bil sovražen in da je marsikaj dobrega storil za nas, četudi niti toliko, kakor je mogel, niti morda toliko, kakor je hotel.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 15. novembra.

Strah pred slovansko opozicijo.

Koalicijsko ministerstvo je sestavljeno in njega očetje so sedaj v strahu, da bi njega zaslomba, da bi parlamentarna trozveza razpadla, še predno je začela vleči vladni voz. O kakem programu koalicijskih voditeljev ni ne duha ne sluha; gospodje parlamentarni prvaki so bili iz začetka jedini le v tem, da je odpraviti Taaffeovo vlado in preprečiti splošno volilno pravico. Nad ta negativni program se še niso povzpeli, še dogovarjati se niso prav začeli in vender se že zbirajo nad njihovimi glavami strelonosni oblaki v taki množini, da jih prešinja strah. Čuditi se temu ni, saj nima nova vlada nikjer simpatij, niti v masi prebivalstva, niti pri kroni. Nihče ne dvoji, da je cesar le jako nerad odpustil Taaffea, a v parlamentarnih in bureaukratičnih krogih se govori, da je cesar knezu Windischgruetzu, govoreč z njim o volilni reformi, naravnost rekel, naj se Taaffeov volilni predlog čim manj pre-

LISTEK.

Roža v trnji.

Izvirna novela iz domačega življenja.

Spisal A. M. V.

XVI.

Dánica.

(Dalje.)

Boječe, plašno sta govorila, sladka bojazen, da ne bi izgala svojih čustev, navdajala je nju duši, a okó iskalo je očesa, ni trebalo besedij nju ljubezni, zavest jima je polnila srce, da ločitev ne bo nikdar več mogoča.

Čas je urno bežal, dan na dan skušali so grajski priljubiti Ivanu njih dom, mislil je, da živi v raj. Vozil se je in jezdil z Egonom in grajščakom križem Dolenjske, spoznaval nove kraje in ljudi, šege in običaje, vse ga je zanimalo, a vender so mu misli vedno uhajale v grad, kjer je bivala kraljica njega žitja, Dánica.

Nenadno hitro prišla je ura slovesa.

Bilo je dan pred odhodom. V grajskem vrtu sedeli so v lopi Dánica, Egon in Ivan. Menili so se

to in ono, večinoma govoril je Egon, ona dva sta ga poslušala in se tužno spogledovala. Ko je Egonu zastala beseda, odhitel je v grad po sestrine citre, na katere naj bi Dánica v slovo še kaj igrala.

„Dobim li kaj v spomin, gospica Dánica?“ — vprašal je tresočim glasom Ivan.

„Mislila sem že na-to, a kaj bi Vam dala? Ne vem, če pogodim Vaš ukus“, — odgovorila je zarudela Dánica.

„Vse mi bode sveto, kar dobim od Vas“, — zatrjeval je on.

„Na Dunaji ne boste se več ne darú, ne darovalke spominjali, saj mi je sorodnik Rikard, ki je tam dragonski častnik in je bil lansko leto na počitnicah pri nas, pravil, kakó da se šaljijo dijaki z deklet in smešijo njih darove“, — ugovarjala je trpkim glasom Dánica.

„In od mene tudi tako mislite, gospodična Dánica, ki Vas tako goreče ljubim?“ — vprašal je strastno Ivan prijemši devo za mehko roko.

„Pustila mu je drhtečo svojo roko in uprla svoje velike lepe oči nanj, takó milo, takó ljubeče, da jo je objel in poljubil. Ona pa mu je ovila svoji mehki ročici krog vratú in ga poljubila tiho ihtec: „Ivan, ne pozabi me!“

A že je drvil Egon po vrtu s citrami in Dánica pri družih vrticah lopi ušla na vrt ne meneč se za bratovo klicanje. Egon in Ivan sta na to osedlala konja in odjezdila po slovo v sosednji grad, kjer je Egonov sošolec bival. Noč je že bila, ko sta se vrnila. Po večerji obsedela sta Ivan in grajščak še dolgo v noč skupaj.

V svojo sobo prispevši, dobi Ivan na pisni mizi zavitek z njegovim naslovom. V njem našel je zlat medaljon, v katerem je bila slika Dáničina, a v praznini kitica lepo spletenih pepelnih las, zvezanih v obliko prstana z zlato nitjo, vmes pa cveti potočnice. Kdo je štel vroče poljube, s katerimi je vzprejel Ivan krasen spominek ljubljene Dánice! . . .

. . . Vihar podi temne oblake po nebu; pred malo trenutij še sinje nebó zagrne črna, razburjena noč. Tako je tudi v življenji.

Dve leti po gorenji dogodbi nosi Ivan vojaško sukno jednoletnega prostovoljca. Telo je sicer na Dunaji, duh pa pohiteva dan na dan proti jugu na Dolenjsko. Že mesec dnij ni dobil odgovora na svoje zadnje pismo od Dánice, s kojo sta si često dopisiljala ljubezni kipeče liste. Njenemu očetu bi on že davno rad odkril nju ljubezen, a ona je vedno pisala, da še ne kaže storiti tega koraka.

oziru že zdrava reakcija, kateri gotovo ne izostane srečni uspeh. Proč torej z vsakim narodnim položarstvom, proč z mlačnostjo, ki je naša smrtna rana, proč pred vsem z nesrečnim uemškutarenjem v javnih in privatnih krogih!

Žal, da se ni oglašil spretnejši pisec — čakal sem zaman. Ker pa takih važnih stvari ni smeti zamolčati, poprijel je za pero —

Anti-Abderit.

Podporno društvo za izpuščene kaznjence iz Kranjskega.

Novodobno kaznoslovje prištevava k smotrom kazni tudi tega, da bi se kaznjencev poboljšal. Ta namen je treba v istini posebno uvaževati; kajti le potem, če se s kaznijo pospeši izboljšanje zločinčevega, je omogočeno, da se isti zopet človeški družbi, iz katere je bil radi svojega hudodelstva izključen, vrne kot koristen član.

Avstrijsko jetničarstvo se tudi zaveda te svoje naloge pri kazenski izvršitvi, kar se razvidi že iz splošne uredbe naših kaznilnic. —

Tako je bilo v Avstriji n. pr. kaznilnično uradništvo deloma s primerno urejenimi plačami, deloma z upeljavo strokovnih preskušanj v dosego takih službinih mest povzdigneno na stopnjo, katera se ujema z velikostjo in odgovornostjo njegovih nalog. Z upeljavo konferencij kaznilničnih uradnikov, katerih se naj osobito udeležujejo dotičnega zavoda duhovni pastir, učitelj in zdravnik, bilo je osnovano potrebno nadzorstvo, katero se vsled raznovrstnih opazovanj in mnenj osvedoči, da se prav in primerno postopa z vsakim posameznim kaznjencem. Verske vaje, šolski pouk in delo naj uplivajo na kaznjence in ga vodijo k poboljšanju.

Vzajemno s tako uravnava naših kaznilnic morajo se pa najti tudi sredstva, katera izboljševajočemu se kaznjencu po prestani ječi omogočijo vstop v človeško družbo tako, da se z jedne strani tej ni bati izpuščencev, z druge pa, da se sme tudi on nadejati dobrohotnega vzprejema. V dosego tega namena morata država in družba sodelovati. —

V avstrijskih kaznilnicah se že mej izvrševanjem kazni načeloma deluje za ta smoter; z izstopom kaznjencev naj se potem prične delovanje človeške družbe. V dobi, v kateri se tu in tam državni socializem — kateri seveda o pravem času in na pravem kraju hasnovito deluje — smatra kot skrivnostno zdravilo za sleharno bedo, zahteval bi marsikdo od države, da naj jedino le ona posreduje glede varnostnega prestopa kaznjencevega v prostost. A tega ne more država sama doseči. Skušnja uči, da so po odpustu za kaznjence njegovi prvi dnevi najbolj britki, včasih še hujši, kakor kazen sama. Kaznilnična uprava mu sicer izroči njegov prisluzek, morda tudi podporo iz kake podporne zaloge, a to so v večini slučajev jedina sredstva za njegovo preživljenje v prostosti. Ako tedaj sodržavljeni izpuščenega kaznjencev prezirajo ali celo zavržejo in če si ne more niti s tem, kar je morda s težavo priučil v kaznilnici, pravočasno najti pravega posla, bliža se mu gmotna beda, ki ga lahko zopet tira v zločin; ali pa je, zapustivši kaznilnico res poboljšana in s trdnimi sklepi, užaljen do dna srcá, če ga je polnega nade na boljše bodočnost človeška družba odklonila. Prevara in ogorčenost tudi takega lahko zapeljeta zopet v hudodelstvo. A tu je treba odložiti neke predsodke glede izpuščenega kaznjencev, treba mu je naproti priti ne le s ponudbo dela in z raznim preskrbljenjem, nego tudi — kar je čestokrat izdatnejše od gmotne podpore — s čutečim srcem, s spodbudno besedo in z dobrim svetom. Tu morajo priskočiti sredstva na pomoč, katera ima človeška družba, ne pa država. —

Tako obzirnost napram izpuščenim kaznjencem je človeška družba dolžna tem bolj, ker takó le pomaga popravljati škodo, ki jo včasih provzročé njene pomanjkljive uredbe. Tako obzirnost zahteva tudi človekoljubnost, in istotako lastna korist človeške družbe, da se s trojnimi poboljšanjem kaznjencev prepreči njegov zopetni padec.

Tako podpiranje izpuščenih kaznjencev pa more občinstvo izdatno izvrševati le v večjih zvezah — v posebnih varstvenih društvih — po teh je zagotovljeno jednotno, primerno postopanje; osobito pa društva pridobivajo vedno širše občinstvo za svoj blagi namen.

Varstvena društva za kaznjence so tedaj nekak zaključek človekoljubne in trojno poboljšanje pospe-

šujoče kazenske izvršitve. Z ozirom na potrebo takih društev jih država vselej radovoljno podpira. Tudi v naši Avstriji se od države skazuje pomoč podpornim društvom, ki že v raznih kronovinah obstoje; ministerstvo za notranje stvari je tudi že leta 1860. s posebnim razpisom opozorilo oblastva, naj v splošni blagor olajšujejo izpuščenim kaznjencem prehod k poštenemu poslu, naj jih varujejo zopetnega padca, in naj v ta namen iščejo sodelovanja pri društvih, katera se z izpuščenimi kaznjenci pečajo iz krščanske ljubezni, človekoljubnosti in požrtvovalnosti za občini blagor.

Tudi v naši ožji domovini se je rodila misel, z združenimi močmi nadaljevati izboljševanje izpuščenih kaznjencev. V Ljubljani se snuje „Podporno društvo za izpuščene kaznjence iz Kranjskega“, čegar pravila je vlada že odobrila.

V osnovnem odboru so nastopni člani: Dr. Boštjan Elbert, stolni kanonik Karol Leskovic, hišni posestnik; Josip Pajk, c. kr. državni pravdnik; dr. Franc Papež, deželni odbornik in odvetnik; Karol Paraskovich, c. kr. kaznilnični ravnatelj; Karol vitez pl. Strahl, c. kr. deželnega sodišča svetnik; Matija vitez Zitterer pl. Casa Cavalcina, c. in kr. stotnik v p. in mestni odbornik; in Anton Žlogar, kaznilnični kurat. Oni tudi sprejemajo pristop k društvu. Član more biti vsaka oseba brez razločka spola, katera plača ali jedenkrat in za vselej 20 kron ustanovnine, ali pa na leto najmanj po 1 krono. —

Novemu društvu namen je po pravilih: izpuščene kaznjence, imajoče v kaki občini kranjske dežele domovinstvo, ali pa svoje redno bivališče, kateri so s svojim vedenjem med kaznijo pokazali, da je upati njih poboljšanja in kateri iščejo prostovoljno pomoči društva, podpirati s svetom in dejanjem v njihovem prizadevanji, po dobljeni prostosti na pošten način se preživeti, posebno jim preskrbovati dela in zaslužka in jih tako obvarovati, da se ne povrnejo zopet na pot zločinstva. Ta namen doseči prizadevalo si bo društvo s tem, da preskrbuje kaznjencem mesto pri tacih gospodarjih ali delodajalcih, kateri jih jemljejo ali brezplačno ali proti začasnim nagradam ter se obvežejo, prizanesljivo ravnati z njimi radi njihovega prejšnjega življenja, nadalje s tem, da jih podpira pri nakupovanju delavskega orodja in razpečavanji izdelane blaga; da jim začasno priskrbuje potrebno hrano, obleko in stanovanje i. t. d. Pri društvenih varovancih se bo gledalo posebno tudi na to, da izpolnjujejo verske dolžnosti.

Osnovni zbor bode 19. novembra t. l. ob 10^{1/2} uri v dvorani c. kr. deželnega sodišča Hrenove ulice št. 11 A.

Začasnemu odboru se je z visoke cerkvene in državne strani zagotovilo krepko pospeševanje novega društva.

Zbog neznatnega doneska in plemenitega smotra društvenega se sme upati na mnogobrojno udeležitev našega občinstva tembolj, ker je že tolikrat dokazalo svojo požrtvovalnost. —

Radi zabeležujemo tudi mi to novo društvo ter želimo osnovnemu odboru najboljšega uspeha.

Domače stvari.

— (In vender je resnica!) Včeraj priobčili smo popravek visoke deželne vlade, v katerem se zanikuje, da bi se bila v znani dijaški preiskavi vršila kaka hišna preiskava. — Žalibog je bila deželna vlada v tem slučaju slabo poučena, kajti taka protizakonita hišna preiskava se je res vršila v stanovanji obdolgega dijaka, kateremu se je pri tej priliki zaplenila tudi beležnica in mi zamoremo vsled tega iz omenjenega uradnega popravka v vednost vzeti le to, da se je preiskava vršila brez privoljenja in vednosti deželne vlade. — Nam je neljubo, da moramo take žalostne prigodke vlačiti na dan in radi verujemo, da so dotični gospod profesor in oni, ki so mu dali ukaz, postopali bona fide, a treba je skrbeti za časa, da se v današnjih časih splošnega ovaduštva taka protizakonitost ne ponovi. Najskromnejše zadoščenje, katero mora zahtevati javno mnenje, je pač to, da se dotična hišna preiskava spozna brez odloga za nično in da se takoj ustavi vsaka nadaljnjaja disciplinarna preiskava zoper prizadetega dijaka zaradi tega, kar obsega protizakonito konfiskovana beležnica, katera

se mu ima seveda nemudoma vrniti. — Nadejamo se, da nam v tej stvari ne bo več treba izpregovoriti.

— (Slovensko gledališče.) Danes poje se zadnjikrat v tej sezoni Blodekova mična opera „V vodnjaku“. V najbližji bodočnosti spravilo bode „Dramatično društvo“ na oder operi „Prenočišče v Granadi“ in „Čarostrelec“, ki se marljivo študirati, izmej starega repertoarja pa „Teharske plemiče“. Potem pride pa na vrsto Smetanova „Prodana nevesta“.

— (Nov odvetnik.) Danes otvoril je svojo odvetniško pisarno v Ljubljani gosp. dr. Fran Tekavčič, v Ljubljanskih narodnih krogih znan kot odločen in jako delaven rodoljub. — Mi želimo novemu narodnemu odvetniku obilo uspeha!

— (Za J. Cimpermanov grobni spomenik) je g. A. Gaugl po naročilu „Pisateljskega društva“ izklesal iz kararskega marmorja relief z glavo pokojnega pesnika. Ta najnovejši umotvor našega ženjalnega domačega umetnika, ki znova priča o izredni njegovi nadarjenosti in visoki umetniški dovršenosti, razpostavljen je v oknu A. Zagorjanove knjigotržnice na Kongresnem trgu v hiši „Slovenske Matice“.

— (Češki kvartet.) „Glasbena Matica“ v Ljubljani priredi v nedeljo, dne 19. novembra leta 1893. v redutni dvorani koncert „češkega kvarteta“ iz Prage. Vzpored: 1. F. Smetana: Kvartet E-mol. „Iz mojega življenja“. Prvi stavek: Allegro vivo appassionato. Drugi stavek: Allegro moderato alla polka. Tretji stavek: Largo sostenuto. Četrti stavek: Vivace. — 2. J. Brahms: Sonata za vijolino A-dur. — 3. A. Dvořák: Kvartet Es-dur, op. 51. — Začetek točno ob 7. uri zvečer. — Cene prostorom: Cerkle à 2 gld., sedeži prve vrste à 1 gld. 50 kr., druge vrste à 1 gld., tretje vrste à 80 kr., sedeži na galeriji à 1 gld., vstopnice v parter à 40 kr., za dijake à 20 kr. — Sedeži in vstopnice se dobivajo do koncertnega večera pri knjigotržcu gosp. A. Zagorjanu na Kongresnem trgu št. 7. in na večer koncerta pri blagajnici. — Fotografija članov češkega kvarteta razstavljena je v prodajalnici g. Zagorjana.

— (Našim slovenskim književnim društvom v blagohoten predarek.) Prijatelj našega lista v Zagrebu nas opozarja, kako dobro delo bi storili slovenski rodoljubi, ki bi hoteli kaj slovenskih knjig (molitvenikov, koledarjev, zabavnega berila itd.) pokloniti za siromašne bolnike Slovence v Zagrebški bolnici. Mi smo o tem že spregovorili in se obračamo še jedenkrat s prošnjo do posamičnih rodoljubov, ki bi hoteli darovati kako knjigo v omenjeno svrhu. Posebno bi pa naši književni zavodi iz bogate zaloge svojih založnih knjig lahko prav izdatno podpirali to človekoljubno in ob jednem narodno dobro delo, ter poslali po jeden izvod društvenih knjig vodstvu bolnice milosrdnih bratov v Zagrebu. Naj torej blagovolijo uvažiti prošnjo omenjenega prijatelja našega lista.

— (Kranjska hranilnica) v Ljubljani podarila je manjšim občinam v Tučinjski dolini za popravo cest, ki so bile poškodovane pri veliki povodnji dne 25. septembra, znesek 1000 gld.

— (Na dekliški šoli pri sv. Jakobu) v Ljubljani se je z dovoljenjem dež. šolskega sveta razdelil tretji razred v dva oddelka in se je nastavila za pomožno učiteljico gdnca Ana Jereb.

— („Fremden-Zeitung.“) Že opetovano smo opozarjali na ta list priporočuj ga toplo. Kakor razvidno iz nseratnega dela našega lista, namerava uredništvo že v velikih številkah, ki izideta o Božiči in o Novem letu, obelodaniti daljšo vrsto člankov o kranjski deželi in to s primernimi ilustracijami. List velja na leto 7 gld.

— (Nova plinova razsvetljava.) Za poskušnjo gori nekaj večerov na velikem trgu okolu mestne hiše več plinovitih lučij z Auerjevim nastavkom, ki dajejo lepo zelenkasto luč, podobno električni razsvetljavi. Ta način razsvetljave se je že dobro obnesel v zaprtih prostorih in ga ima več Ljubljanskih prodajalnic že dlje časa. A tudi na ulici naredi prav dober utis in daje prijetno lepo svetlobo. Stare plinove luči so videti poleg nove Auerjeve luči, kakor rudeče brleče lojave sveče starega spomina. Tudi v Zagrebu uvedli so za poskušnjo tako razsvetljavo v Ilici in se je poskus dobro obnesel. Želeti bi bilo, da se tudi pri nas

meni. Koaliranci imajo valed tega jako težavno stališče, ker nameravajo izdelati tako volilno predlogo, da se ž njo ne razširi samo volilna pravica, ampak se zajedno tudi utrdi in poveča moč kapitalističnih in veleposestniških elementov. Toda to so skrbi za bodočnost, za sedanjost pa imajo ministri in koalicijski prvaki drugo skrb. S tajno bojaznijo se vprašujejo, kako se bodo odločili slovenski in hrvatski poslanci in grof Hohenwart roti in prosjači slovenske poslance, tiste, katere je on toliko let za norce imel, naj za Božjo voljo ne zapuste njegovega kluba. Kathrein pridiguje v svojem glasilu, da se je položaj za konservativce sicer na slabše obrnil, a prav zato da morajo vsi konservativci z vsemi silami delati na ohranitev Hohenwartovega kluba, češ, da je popolna zmaga gotova liberalizmu tisti hip, ko razpade Hohenwartov klub. Stara pesem! Poznamo te pevce in njih slepilni namen! Petnajst let so slovenski poslanci delovali po Kathreinovih intencijah in kaj so dosegli? Toliko, ali še manj kakor nič in sedaj naj bi se dali zopet upreči? Ne! Dovolj časa so verjeli obljubam Hohenwarta in Blumenstocka, da se bodo njih želje izvršile administrativnim putem (!), pa niso skoro ničesar dobili. Ako bi sedaj zopet dali se zapeljati na led, ako bi sedaj zopet nemškimi konservativcem na ljubav žrtvovali najvažnejše interese naroda slovenskega, potem naj zarezajo sami sebi na rovaš, če se bodo volilci od njih odvrnili. Hohenwart in vlada se boje že same besede „zjedinjena slovanska opozicija“ in zato dopovedujejo slovenskim in hrvatskim poslancem, da bi postali nemški konservativci in Poljaki za vedno njih nasprotniki, če bi stopili v opozicijo; da bi krona potem iz ozirov na usanjo politiko podpirala prizadevanje Nemcev in Madjarov, da bi slovanska opozicija za vedno ostala v manjšini. Če ostanete v koaliciji, se jim pravi, mora se mnenje češkega naroda, videvšega osamelost svojih zastopnikov, premeniti v toliko, da bi bilo moči obnoviti železni obroč in sestaviti trdno večino zoper nemške liberalce. Nam se vidijo te grožnje povsem brez pomena. Slovanska opozicija bi bila tako mogočen faktor v državnem zboru, da bi ga vlada in večina ne mogli prezirati, kakor prezirajo sedaj razcepljene klubčice. Slovanska opozicija bi imela na svoji za stavi zapisano ravnopravnost in splošno volilno pravico in bi dobila večino v zbornici tisti dan, ko se premene razmere v Gališki, kar se zgodi prej nego misli marsikdo. Mi ne vemo, kaj nameravajo storiti slovenski državni poslanci ali gotovo bi ves narod z veseljem pozdravil vest, da so se emancipirali ne srečnega upliva Hohenwartovega in se odločili za opozicijo. Bolje časten boj, nego sramotna smrt!

Ministerski svet.

Za prihodnji petek določena je seja ministerskega sveta, v katerem se bo določila izjava, s katero se bo novo ministerstvo dné 23. novembra predstavilo poslanski zbornici. Kar se dostaja Taaffeove volilne reforme, javlja sinočni „Vaterland“, da jo bo vlada brez dvoma preklicala.

Sodbe o novi vladi.

Novinarski glasovi o novem ministerstvu so tako različni, kakor je to ministerstvo samo. V tem noru je sodba levičarjev dosti ugodna in takisto tudi sodba Poljakov, da si niti jedni niti drugi niso povsem zadovoljni. Hohenwartov klub pa še sploh nima svojega mnenja. Veleposestniki bodo z novo vlado izvestno jako zadovoljni, saj so trije njihovi somišljeniki dobili portfelje, manj zadovoljni po so klerikalci in jugoslovanski poslanci. Slednji molče kakor grub, prav kakor da sami ne vedo, pri čem so, klerikalci pa že čedijo bojna kopja in brusijo bridke sablje. „Vaterland“ kot glasilo veleposestnikov se kaže dosti zadovoljen, a „Grazer Volksblatt“, ki je bolj samoklerikalen, se že drgne ob

Jesen je. Lastavice so že odpotovale proti jugu, v temnih, meglenih nočeh se slišijo brlzigajoči glasi dvonožnih pernih selivk nizko nad prestolnico v solnčne kraje letečih, a tudi Ivana z neznanako silo vleče domov. Častniški izpit je napravljen, le nekaj dnij nositi mu je še dvobojno sukno, potem ga pa predavanje ni najučenejšega profesorja ne zadrži več na Dunaji.

Čudno, da mi Dánica toliko časa ne odpiše; ali se je pismo zgubilo, ali pa je zbolela? — premi šljeval je Ivan.

Prišedši v svoje stanovanje, dobi na mizi lepo zloženo, zlato obrobljeno karto — navadno poročno naznanilo. Razgrne jo počasi in misli: kedaj bo i oznanilo moje in Dáničine poroke romalo po svetu?

Kaj je to? — Je li grozen sen, jeli istina, kar bere:

Dánica

Rikard

e. kr. nadporočnik v dragonskem polku št.:

poročena.

... Zopet se sprehaja dr. Ivan Ljubč, nekaj let pozneje, za krasnega majnika popoludne po Praterju. Mamico je pokopal, ostal je sam na svetu. Ne zahaja več domov, potuje pa vedno rad križem

novi vladi, zlasti ob Madeyakem. List piše: „Kakor čujemo, nastala je mej konservativnimi člani Hohenwartovega ministerstva velika jeza, in to radi osebe, ki je dobila v roke naučni portfelj, zlasti ker se je po predložitvi pogajanjih smelo pričakovati, da pride na to mesto vsaj nevtralna oseba. Ako bi večji del tega kluba prestopil v opozicijo, izgubila bi vlada parlamentarno večino. Isto tako namigava tudi „Luzer Volksblatt“.“

Hrvatski deželni zbor.

Dné 16. t. m. se snide deželni zbor hrvatski na novo zasедanje in vsi politični krogi vprašujejo zvedavo: Kdo postane predsednik deželnemu zboru namestu umrlega Mirka Hrvata? Vladni krogi so se baje že odločili za Vasa Gjurgjeviča, dosedanjega prvega podpredsednika. Mož je sicer Srbin ali če ga izvolijo, se bo s tem le iznova dokazalo, da se vzdržuje sedanji sistem v Hrvatski s pomočjo vladnega aparata in Srbov, a proti volji naroda. Drugo takisto pereče vprašanje je, kdo postane načelnik kluba madjaronske ali vladne večine v deželnem zboru namestu umrlega Ljudevita Vukotinoviča. Faktični vodja madjaronske stranke je ban grof Khuen-Héderváry sam, načelnik kluba je samo izvrševatelj njegovih ukazov. To pa ni vsem članom stranke po volji in nekateri želé dobiti samostojnega in odločnega načelnika, ki bi se upal četrba ugovarjati tudi banu samemu. Ban se bodo seveda branil takega moža z vsemi silami. Njegov kandidat je Srb Kušević, gledé katerega pa še ni gotovo, da bo izvoljen, ker se del vladne stranke odločno upira. Vsekako bo prihodnje zasédanje deželnega zbora jako zanimivo.

Vnanje države.

Nemci proti trozvezju.

Berolinski list „Volk“ priobčuje celi ciklus člankov proti trojni zvezi, katere so se tudi Nemci naveličali, odkar čutijo, da jo je drago plačevati. V enem teh v rečenem listu priobčenih člankov se govori tudi o francosko ruskih svečanostih in pisatelj pravi, da je smešno in nespametno, rogati se Francozom radi njihove navdušenosti, češ: „Ali ni Francija morda v boljsem položaju, nego smo mi v družbi z mnogo zahtevajočo Avstrijo in koketno Italijo, ki prosjači za denarno podporo, da se obdrži na površini, mesto da zmanjša svojo vojsko in pobiljša svoje gospodarsko stanje“ — „Staatsbürger Zeitung“ se jezi na vlado, da žrtvuje „beračem“ toliko težko zasluženega nemškega denarja, ki je izgubljen na veke. To je pravo izdajstvo napram nemškemu kapitalistom. — „Reichsbote“ pravi, da je kapital s obrestmi, kar se ga je izdalo, izgubljen „auf Nummerwiedersehen“. — Sicer pa so tudi italijanski listi, ki so doslej vedno zagovarjali trozvezje in se zanjo navduševali, jeli pisati proti njej. Povod je to, da je Berolinska borza potisnila kurs italijanske rente. Italijane boli to tembolj, ker se Pariška borza napram italijanskim papirjem drži povsem rezervirano in bi kurs ne bil padal, da niso rente začeli prodajati in to z izgubo baš nemški kapitalisti.

Atentat na srbskega diplomata.

Srbski poslanik v Parizu M. K. Gjorgjevič večerjal je predčetrnajšnjim v restavraciji Duval, 65 Rue des Petits Champs. To gostilno ali prav za prav ljudsko kuhinjo („bouillon“) obiskujejo navadno le rokodelci, trgovski pomočniki in sploh ljudje, ki niso v posebnih gmotnih razmerah. Poslanik Gjorgjevič, jako štedljiv gospod, je bil že večkrat v tej krčmi in se zategadelj ni čudil, ko je k njegovi mizi prisedel skromno oblečen mlad mož. Došlec vzel je iz žepa mali sveženj, ga odvil in vzel iz njega čevljarski krivec ter ž njim z vso silo sunil poslanika Gjorgjeviča v prsa. Poslanik je

sveta, če mu le čas dovoli. Često smeji se znancem, ko ga vprašujejo, kdaj se bo oženil, ali ko mu šegave dame nagajajo, da nosi kamen mesto srca v prsih. Smeji se, ker se spomni ob takih prilikah svoje prve ljubezni in še sam se čudi, da je prebolel srečno prvo svojo ljubezno-bolezen, da mu srce zopet tako mirno bje kakor bi bilo res mrtvo, strto, čeprav je že toliko krasnih, duhovitih ženskih bitij širom sveta videl ...

Tam v senci cvetočih divjih kostanjev je klop. Nanjo sede in sluša veselo petje ptic, ki po vejah skačejo, preudarjajoč, kje bi gnezdila, saj je maj, najlepši mesec in mesec, ko ima bog ljubezni bajé največ opravka ...

„Ko v senci dišeči na klopi sedim,
Prelepa iz drevija stopi gospá,
In sinka pri sebi in hčerko imá —
Nje lice ugledam in ves ostrmim —“

Pred njim stojita — Dánica in nje mož, sedaj ritmajster. Ivanovo srce ni vzdrhtelo. Ravnodušno je vstal in se priklonil in prav nič ni kazalo, da je lepa gospa, katero z izbranimi besedami pozdravlja, kateri gleda v cvetoče lahko zarudelo lice in v rosne modre oči, da je to ona, za katero je nekoč v tako strastni ljubezni mrl. (Dalje prih.)

padel s stola, navzočniki pa niso branili napadalcu, da je ušel. Poklicani zdravniki obvezali so Gjorgjeviča in skrbeli, da je bil prenešen v svoje stanovanje. Iz začetka se je sodilo, da je Gjorgjevič napadelec anarhist, sedaj pa se je pokazalo, da je blaven. Napadavalec 19letni čevljarski študent se je sam oglasil pri policiji. Gjorgjevič ni nevarno ranjen, ker je napadelec s krivcem zadel ob rebro.

Dopisi.

iz Krškega, 13. novembra. [Izv. dopis.]

(Pokopališče. — Pošta. — Volitev.) Slavno uredništvo! Zares: „Mirú in sloge nikar!“ Ta naj-novejši bojni klic naših modernih „katolikov“ privojil si je sedaj tudi naš g. vikarij. Že dlje časa sem vzbujal samovoljno postopanje tega gospoda glede na tukajšnje pokopališče opravičeno splošno nevoljo. Bilo je že to čudno, da si je dal gosp. K. ključ prenovljenega pokopališča napraviti, tako da mora vsakdo, ki hoče, recimo svoje drage rajnike obiskati, njega za dovoljenje prositi — kakor da je on lastnik ali gospodar pokopališča! Ali kako se mora še le začuditi na pr. tujec, prišedši v naše prijazno mestece, če izvé, da g. K. ta javni prostor navadnim umrljivim ljudem zapira radi tega tako skrbno (nekateri izvoljenci smeli so si zbok posebne milosti svoje lastne ključe omisliti), ker je v strahu, da bi mu pohodili — lepo travo, katera res prav bujno rase. Trebalo bi v bodoče le še vstopnine! — Naravnost frivolno pa je, kar počenja gosp. K. na vseh svetih in vernih duš dan, in to letos ne prvič. Lepa in blaga, sosebno pri katoliških narodih udomačena navada je, da ta dan posvečujemo spominu vseh onih, kateri so nam bili v življenji dragi in katerih ni več mej nami; vsak gre rad vsaj jedenkrat v letu h gomili, katera mu krije drago bitje; vsi jeziki opevajo to elegično čustvo in pravi duševni suroveš mora biti, kdor ne razume nežne simbolike, katero izražajo cvetlice in vencí na grobu. Gospodu K. pa je vso to poganska šega, in strmečim Krčanom oznanja on raz leco, da so i sami, ker venčajo grobe, prav taki, kakor „ajdje“; ljudem, ki so častili spomin svojih rajnic z lepšanjem grobov, pretíl je z žandarji, žugal, da bode dal gomilo razrušiti itd. Doslej smo bili le vajeni, da so zapirali novodobni nasledniki našega Spasitelja cerkvena vrata slovenskim „liberalcem“ — potrpeali smo in prenašali, kajti danes v nas res nihče več sigurno ne vé, če je „framason“ ali ne; tukaj pa podi svečenik Kristove vere ljubezni s pokopališča prosti narod, braneč mu pobožno navado naših pradedov in trga vernemu ljudstvu versko poezijo iz srca. Vsem nam je še v živem spominu, kako čudno je postopal ta mož svoj čas o priliki prenovljenja našega pokopališča, ko je nečuvnim cinizmom v lice bil vsaki pijeteti, ko je svojevoljno prestavljal križe in spomenike, od katerih je vse one, ki mu niso bili dovolj „lepi“ — mej temi tudi spomenike nekaterih ustanovnikov — pometal preko zidu, skratka nad njegovim počenjanjem vzkipeja je tedaj celo poblevnim Krčanom kri, in to se pravi nekaj!

Naj bi ne bile te besede glas vpiljočega v puščavi, naj gledajo novodobni „katoliki“, kaj delajo z našim narodom, kam ga tirajo, in naj se potem ne čudijo pojavom, katere smo opetovano videli v Tratu! — Naj se posebno g. K. že odreče misli, da je občinsko pokopališče njegov park ali travnik. In s tem se poslavljam od tega gospoda, želeč mu, da bi v prihodnje vpošteval občno mnenje.

Tukajšnja pošta je bila slednjič vender-le razpisana. Dolgo je trajalo! Gosp. poslancu J. Hribarju priporočamo, da bi se v tej zadevi uatančneje informoval, seveda iz zanesljivega in objektivnega vira; komisar Corà je hvaležen predmet za naše „res postalicæ“. — Najbolje bi bilo pač, da se pošto podržavi, s tem bi bilo z ozirom na izredno velik promet v Krškem vsestranski ustreženo, vzlasti pa poleti c. in kr. vojaštvu; le v tem slučaju bode konec vednih pritožb.

V kratkem volili si bomo župana. Kdorkoli pa že bode voljen, jedno je potrebno: le odločen narodnjak, kremenit značaj more nas pred slovenskim svetom rehabilitirati ter nas oprati nečastnega priimka „nemškutarško gnezdo“. To naj blagovoli uvaževati narodna inteligencija, vzlasti uredništvo. Tudi po dolejskih mestih priti mora ko nečno naša narodnost do one veljave, katera jej od nekdanj pristoja. V Kostanjevici pričela se je v tem

Dalje v prilogi.

razsvetli vsaj ves veliki trg na ta način, potem se bode razločilo kaj staro in novo razsvetljava še bolje videl. Na vsak način je nova plinova luč dokaj svetlejša od stare in ima tudi to prednost, da se konsumira mnogo manj plina, da se stroški instalacije torej kmalu poplačajo.

— (Velika občina Postojnska) volila je minoli teden v občinski odbor same zanesljive narodno napredne može i. s. trg Postojnski g. Fr. Vičiča (nam. g. Anton Čič), nadalje I. volilni razred gg. Ivana Ružičko, Alojzija Kraigherja, Alojzija Burgerja, Antona Ditricha, Frana Jurco, Frana Arka, (namestnika Rihard Šeber in Matija Petrič), II. volilni razred gg. Josipa Deklevo, Petra Kraigherja, Josipa Kraigherja, Gregorja Pikelja, Frana Kuttina, Zakotnik Andreja (nam. Fran Paternoster in Vičič Karl), III. volilni razred gg. Antona Ogrižeka, Janeza Severja, Frana Burgerja, Frana Petrovčiča, Janeza Habjana in Frana Gržino (nam. Jakob Zakrajšek in Matija Verbič.) — Splošno ogorčenje je vzbudilo je pa v trgu tihotapsko postopanje g. kapelana Brešarja, ki je v zadnjem trenutku skušal cepiti složne volilce ter jim je usiljeval listo, sestavljeno iz samih čistokrvnih nemčurjev, kakor Mat. Burger, J. Krainer, Mat. Vadnu, Andrej Mavrič in Mekinda. — Tako je torej narodnjaštvo naših „Slovenčevcev“! Raje nemčurja, nego poštenega in nezavisnega narodnjaka. In potem se delajo še užaljene, ako se jim očita brezdomovinstvo. Sram jih bodi!

— (Nesreča na dolenski železnici) Včeraj našlo se je na progi mej Grosupljem in Čušperkovo truplo moža, katerega je povozil predvčerajšnji poštni vlak. V mrtvem spoznali so Jožefa Mucgerja iz Laz v Litijskem okraju. To je v kratkem času, kar vozi dolenska železnica, že druga večja nesreča.

— (Zopet tatovi v Št. Vidu.) V noči od 12. na 13. t. m. skusili so neznani tatovi v Št. Vidu nad Ljubljano vlomiti v stanovanje učitelja g. S. Zunanji okvir okna skušali so zločinci s silo izdreti iz zidu, a ker se jim ni to takoj posrečilo, jel ga je jeden izmej njih pri zapahu rezati, ter na ta način uže odprl zunanji krili (zimsko okno). Pes, koji je bil v sobi zaprt, pričel je na vso moč lajati, ter pregnal tatove. Soditi je, da so bili neznani tatovi brž ko ne domačini, kojim je stanovanje gospoda S. dobro znano. Ker se tacih in jednacih slučajev pri nas ne manjka, bil bi res skrajni čas županstvu potruditi se, da dobimo za nas in naše razmere prepotrebno orožniško postajo.

— (Najden mrtvec.) V Meduem našli so v Savi truplo neznanega moškega. Mrtvec imel je udarec, kakor od ostrega orodja prizadejan, zraven levega očesa in tudi druge okoliščine so obudile sum, da je neznani bil umorjen. Truplo prevedlo se je v mrtvašnico v Št. Vid in ostane tam, dokler sodišče ne določi družega. Mrtvec bil je na videz delavec, okolo 30 let star. Družega osebi mrtveca in načinu njegove smrti se ni moglo dognati.

— (Novo ognjegasno društvo) se je ustanovilo v Št. Petru na Krasu in so se pravila že predložila deželni vladi v potrjenje.

— (Kje sodijo o pravici?) Tako vpraša Celjska „Domovina“ in odgovarjaje: „Sam Bog ve“ navaja fakt, da se je g. dr. Dečko v imenu Celjskih Slovencev pritožil na upravno sodišče zoper to, da so v Celji na ulicah le nemški napisi. To sodišče je pa dalo izjavo, da ni poklicano v to, o tem razsojevati, da spada stvar pred državno sodišče. Bogue, kako se utegne pa to pomagati iz zadrege, da ne bi bilo treba Slovincem priznati, kar že znani § 19 veleva. Pritožba se bode namreč vložila zdaj še na državno sodišče. Radovedni smo, boče li tam Slovenec na šelisto, za kar se prav za prav niti pogajati ne bi bilo treba, ker je umevno samo ob sebi.

— (Volitev župana Celjske okolice) se je vršila dne 13. t. m. in je bil izvoljen jednoglasno g. Matevž Glinšek, ki je že v minulih treh letih pokazal, da je vesten gospodar. Isto tako so tudi ostali občinski odborniki porok za to, da se bode tudi za naprej gospodarilo tako vrolo, kakor doslej.

— (Veliki tamburaški koncert) priredi dne 26. t. m. mešani tamburaški zbor „Celjskega Sokola“, ki se je izdatno pomnožil s številom narodnih dam Celjskih in nastopi pri tej priliki prvičkrat polnoštevilno. Vabila in natančni vzpored se razpošljejo pozneje.

— (Bralno društvo za Laški trg in okolico) se je odprlo s prav primerno veselico in

se je prvega občnega zbora udeležilo lepo število članov. Pristopilo je takoj iz početka nad 60 članov in mnogo podpornikov. G. vikar Bogataj je pozdravil zbor s prav lepimi besedami. Gostov bilo je iz Celja in mnogih družih krajev, posebno tudi iz Savinjske doline, kateri poslednji so bili posebno navdušeno pozdravljeni.

— (Ustanovna veselica bralnega društva v Grižah) pri Žalcu bode v nedeljo dne 19. t. m. popoldne ob 3. uri v gostilni g. Valentina Naprudnika.

— (Jako zanimiv slučaj.) Te dni rešila se je v cesarjevi kabinetni pisarni prošnja, ki je gotovo jako redka. Srečni prosilec je gimnazijski vodja g. Škarica v Spletu, katerega trije sinovi so jeden in isti dan naredili zrelostni izpit z odliko. Na vsej gimnaziji bili so si trije bratje, dva dvojčka, tretji pa za leto mlajši, vrstniki in na očetovo veselje dovršili so tudi z izbornim uspehom svoje študije. Oče je bil torej opravičen prositi za najstarejšega sina za jedno takozvanih cesarskih ustanov, katere se smatrajo za posebno odlikovanje. Da je bila prošnja uslišana, pač ni treba povdarjati, kajti izredni slučaj vzbudil je živahno zanimanje v najvišjih krogih in se je tem raje ugodilo prošnji, ker je tudi oče vrlih sinov izboren pedagog.

— (Razpisane službe.) Na dvorazredni ljudski šoli na Raki izpraznjeno je drugo učiteljsko mesto z letno plačo 450 gld. Prošnje je vložiti do dne 1. decembra pri okrajnem šolskem svetu na Krškem. — V c. kr. moški kaznišnici v Ljubljani je razpisano mesto začasnega jetniškega paznika druge vrste z letno plačo 260 gld., 25% aktivitetno doklado in raznimi prikladami. Prošnje do dne 8. decembra pri drž. pravdništvu v Ljubljani. — Pri okr. sodišči v Železni Kaplji eventuelno pri drugem okr. sod. izpraznjeno je mesto sodnega sluga. Prošnje do dne 10. decembra pri predsedstvu dež. sodišča v Celovcu.

Dne 19. t. m. češki kvartet.

Razne vesti.

* (Demonstracije na Praški univerzi.) Dne 11. t. m. bila je na češkem vseučilišču v Pragi inavguracija novega rektorja dr. Kristofeka. Ko je odstopajoči rektor dr. Pražak izgovoril ime novega rektorja, začeli so dijaki psikati, ropotati in kričati. Še večji nemir je nastal, ko je novi rektor stopivši na oder, omenjal naučnega ministra Gautscha. Čuli so se klic: Hamba! (sramota) in Pereat! Tudi za rektorjem klicali so dijaki jednako, ko je odhajal. Na ulici čakal je močen oddelek redarjev, a mir se ni motil nadalje.

* (Apolonova himna z notami.) Francoska arheološka šola v Atenah izkopala je iz razvalin delfskega proročišča nadpisni kamen, na katerem je vrezana Apolonova himna z notami nad vsakim zlogom. Te note je izumil Aristotelov učenec Aristoksen in sodi se, da izvira nadpisni kamen iz II. stoletja pred Kr. Ta najdba bo podala ključ za starogrško glasbo, ki je bila do zdaj še tako malo znana, in pojasnila glasoslovje grškega jezika ki tudi še ni natanko določeno.

* (Spomenik maršalu Mac-Mahonu.) V Milanu se je osnoval odbor, ki hoče nabirati doneske za spomenik, kateri naj bi se postavil pokojnemu maršalu Mac-Mahonu, zmagovalcu pri Magenti, na tamošnjem bojišču.

* (Vodna katastrofa v mestu Pila.) V prusko-poljskem mestu Pila (Schneidemühl) nastala je velika nevarnost, ker se je pogreznil zidani vodnjak, ki je letošnje poletje povzročil toliko škodo. Vodnjak se je pogreznil kakih 10 metrov globoko in je vsled tega položaj jako opasen. Na mestu, kjer je bil vodnjak, je zdaj velika z umazano peno se vodo napolnjena luža. Bati se je, da ne nastane zopet katastrofa, kakor nedavno.

* (Zginuli prstan.) Nedavno v Nizzi umrli marki Spinola imel je mej drugimi dragocenostmi tudi prstan z diamanti, vreden okoli 70 000 frankov. Po smrti markijevi pa se prstan ni našel in dediči trdijo, da ga je umrli pogoltnil, da ga tako skriva pred svojo gospodinjjo. Dediči zahtevajo, naj se truplo pokopnega izkoplje in razpara.

* (Ubožen bogatinec.) V Bordeauxu našli so nedavno na ulicah siromašnega stakajočega starčka ter ga prenesli v neki hotel garni, od tam pa v zasobno stanovanje, kjer je umrl te dni. V torbi katero je imel ovito okolu života, našlo se je 150.000 frankov v gotovem denarju, dalje depozitni listi o svotah, položenih v raznih bankah v skupnem znesku več nego jednega milijona frankov. Našli so se tudi nemški dokumenti, iz katerih je

razvidno, da je pokojni bil grof Karol Mierozinski iz Krakova, 60 let star in da je njegova oporoka deponirana pri nekem Berolinskem notarju.

* (Levinja napadla) je v Londonskem gledališču de la Gaité krotitelja dr. Marca, ki je hotel nastopiti tam s štirimi levi in plesalko Bob Walter. Pri skušnji hotela je levinja skočiti proti plesalki, Marc pa se je postavil pred njo in zdajci začel se je strahovit boj mej levinjo in krotilcem, ki je bil na obeh ramah grozno razmesarjen. Znamenito je, da je krotitelj Marc doktor prava in iz imovite rodbine in da ga niti prošnje njegovih roditeljev niso mogle odvrtiti od nevarnega delovanja, za katero je že od mladih let imel nepremagljivo nagljenje.

Književnost.

— „Slovenski Svet“ prinaša v št. 21 sledečo vsebino: Koalicija pa opozicija; — Za slovenske delavce; — Bratska zveza; — Iz Krčevinskih potočnic; — Iz poezij Fr. Levstika; — Martin; — Pjesma; — Bz naslova; — Zakaj so ljudje živi; — Značaj narodnega junaka u južnih Slovencev; — Ruske drobtinice; — Ogled po slovenskem svetu; Književnost; — Zmes.

— „Popotnik“, glasilo „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“, prinaša v št. 21 nastopno vsebino: Psihologični listi; — V. skupščina „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“ v Mariboru; — Šolski vrt; — Razstava učil v Mariboru; — Slostvo; — Društveni vestnik; — Dopisi in druge vesti; — Raznoterosti; — Natečaji.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 15. novembra. Kandidati za mesto drugega podpredsednika so: grof Stadnicki, grof Pininski, David Abrahamovicz in dr. Weigl. Največ upanja ima Abrahamowicz.

Belgrad 15. novembra. Kralj otvoril zasedanje skupščine s prestolnim nagovorom, v katerem povdarja, da je s proračunom za l. 1894 zagotovljeno ravnovesje v državnem gospodarstvu. S trgovinsko pogodbo z Rusijo ojačila se je prijateljska vez s to mogočno državo. Razmerje mej Srbijo in drugimi državami je prijateljsko in korektno, ker se vlada vedno trudi izpolnjevati lojalno vse prevzete dolžnosti.

Pariz 14. novembra. Včeraj bila prva seja novovoljene poslanske zbornice. Poslance pozdravil starosta Blanc, povdarjajoč, da sme Francija brez skrbij gledati v bodočnost, ker si je pridobila prijateljstvo velikega in mogočnega naroda. Začasnim predsednikom volila zbornica Kazimirja Perricrja. Tudi predsednik senata Chalamel-Lacour je v svojem govoru omeni francosko-ruske slavnosti kot jamstvo miru in bodočnosti.

Pariz 15. novembra. Uradni list prijavlja imenovanje bivšega Pariškega prefekta Lozeja poslanikom na Dunaji.

Berolin 15. novembra. Tukajšnji listi pišoč o Kalnokyjevem obisku v Monzi pravijo, da ima ta poset namen, utrditi trozvezo in dokazati svetu, da se niti Avstrija niti Italija ni odmaknila od nje.

Kolonija 15. novembra. „Köl. Ztg.“ javlja, da je katoliški centrum sklenil, nasvetovati v prvi seji drž. zbora, naj se razveljavi zakon zoper jezuvite, in odločno zahtevati, da pride do glasovanja.

Narodno-gospodarske stvari.

— Slovar „Vocabulaire officiel du langage convenu“. Vsled naznanila mejnarodne telegrafske pisarne v Bernu so pripravljala dela za izdajo slovarja „Vocabulaire officiel du langage convenu“, kateri se omenja v členu VIII. § 2. mejnarodnega telegrafskega pravilnika, v toliko napredovala, da se more pričeti z natiskanjem te knjige. Prva izdaja tega dela obsegala bo kakih 240.000 posameznih besedij in bo tako urejena, da se bodo v prihodnjih izdajah izrazi, kateri bi se ne izkazali priporočljivi za rabo, lahko izpustili, ne da bi se s tem škodovalo celotnemu delu, tako da bo konečno slovar dejanski obsegal kakih 200.000 besedij. Cena znašala bo kakih deset frankov za izvod. Ker se bo ta tu omenjeni slovar vsled napominanega pravilnikovega člana v kratkem jel obligatorično uporabljati tako, da bodo telegrami v dogovorjenem jeziku le take besede smeli obsežati, katere se nahajajo v tem slovarju, opozarja trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani interesoane kroge na izdajo tega slovarja vabilom, da se blagovolijo naročiti nanj. Naročila pošljejo naj se, če mogoče do 18. novembra t. l. zbornici.

Poslano.
Neustein-ove posladkorjene Elizabetne kri čisteče pile,

skušeno in od znamenitih zdravnikov priporočano lahko čistilno, raztapljajoče sredstvo. — 1 škatljica à 15 pil velja 16 kr., 1 zavoj = 120 pil 1 gld. a. v. — Pred ponarejanjem se jako svari. — Zahtevaj izrecno Neustein-ove Elizabetne pile. — Pristno so samo, če ima vsaka škatljica rdeče tiskano našo protokolovano varstveno znamko „Sveti Leopold“ in našo firmo: lekarna „pri sv. Leopoldu“, Dunaj, mesto, Ecke der Spiegel- und Plankengasse. — V Ljubljani se dobivajo pri gosp. lekarji G. Piccoli-ji. (1112—2)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Umrli so v Ljubljani:
9. novembra: Jožef Strauss, krosč, 39 let, Kongresni trg št. 14.
11. novembra: Ana Premk, kamarca, 39 let, Sv. Petra cesta št. 8.
12. novembra: Ivana Jager, delavčeva hči, 23 let, Sv. Petra cesta št. 37.
13. novembra: Franc Afrič, delavčev sin, 2 leti, Streliške ulice št. 11. — Anton Felber, sin paznika skladišč, 3¹/₂ leta, Cesta na Rudolfovo železnico št. 12.
14. novembra: Ivana Tomc, delavka, 25 let, Karolinška zemlja št. 23.
V deželni bolnici:
12. novembra: Marija Maček, gostija, 73 let.
13. novembra: Alojz Svetlin, peskar, 63 let.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
14. nov.	7. zjutraj	742.9 mm.	0.4° C	sl. vzh.	obl.	
	2. popol.	740.7 mm.	1.2° C	sl. sev.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	739.4 mm.	0.4° C	sl. szh.	obl.	

Srednja temperatura 0.7°, za 3.2° pod normalom.

Dunajska borza
dné 14. novembra t. l.

Skupni državni dolg v notah	96	gld. 95	kr.
Skupni državni dolg v srebru	96	75	„
Avstrijska zlata renta	118	80	„
Avstrijska krona renta 4%	95	95	„
Ogerska zlata renta 4%	115	65	„
Ogerska krona renta 4%	93	35	„
Avstro-ogerske bančne delnice	993	—	„
Kreditne delnice	334	—	„
London vista	127	40	„
Nemški drž. bankovci za 100 mark	62	62 ¹ / ₂	„
20 mark	12	52	„
20 frankov	10	14	„
Italijanski bankovci	43	80	„
C. kr. cekini	6	02	„

Dné 13. novembra t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	144	gld. 50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	197	—	„
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128	50	„
Zemlj. obč. avstr. 4 ¹ / ₂ % zlati zast. listi	124	—	„
Kreditne srečke po 100 gld.	195	25	„
Ljubljanske srečke	24	25	„
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	—	„
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	148	50	„
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	257	—	„
Papirnati rubelj	1	34 ¹ / ₂	„

Poštna in brzojavna upraviteljica
vsprejme se takoj pri c. kr. poštne in brzojavnem uradu v Velikih Laščah. (1150—1)

Komi, dober prodajalec in učenec.
Poudbe vzprejema upravništvo „Slov. Naroda“ pod „št. 100“. (1120—5)

Večjo množino tirolskega in dolenskega vina (874—24)
Ic pristno blago — ponuja po primerno niski ceni v posodab od 50 litrov više
Jos. Paulin v Ljubljani, Marijin trg št. 1.

Krvave in jetrne klobase
lastnega izdelka, kakor tudi
pečene mesene klobase
se dobé vsako soboto in nedeljo
v gostilni: **Krakovski nasip št. 18.**
Vsak petek ribe.
Toči se Koslerjevo marčno pivo, pristna štajerska in dolenska vina.
Z uljudnim spoštovanjem se priporoča
L. Blumauer
(1187—2) (v lastni hiši).

VABILO
k
osnovni skupščini
„Podpornega društva za izpuščene kaznjence iz Kranjskega“

ki bode
v nedeljo dné 19. novembra t. l.
ob 1/2 11. uri dopoldne
v dvorani c. kr. deželnega sodišča,
Hrenove ulice šte. 11 A.
VZPORED:
1. Nagovor načelnika.
2. Volitev društvenega predsednika in njegovega namestnika.
3. Volitev 8 društvenih odborov in 3 namestnikov.
4. Volitev 2 računskih pregledovalcev.
5. Eventuelni nasveti.
V Ljubljani, dné 14. novembra 1893.
Načelnik osnovnega odbora.

Le še malo predstav!
Sportni cirkus F. Corradini.
Cirkus je dobro kurjen.
Danes v sredo dné 15. novembra ob 1/8. uri zvečer:
Velika parforce predstava.
18 velikanskih vzporednih točk 18
mej njimi:
Senzačno! Ogromen uspeh! Senzačno!
Balonski konj „Blondin“.
Čudo sedanje dobe! Vrhunec konjske dresure! Brezprimerno!
Jutri v četrtek:
2 veliki posebni predstavi.
Popoldne ob 4. uri:
Predstava za šolarje
s primernim, nepohujšljivim vzporedom. Nastop vseh clownov, pantomima itd.
Opazka: Šolarji plačajo na vseh prostorih polovico cene.
Zvečer ob 1/8 uri:
Velika posebna predstava
z novim briljantnim vzporedom, mej drugim **balonski konj „Blondin“.** (1119—8)

Na najnovejši in najboljši način
umetne (694—39)
zobe in zobovja
nastavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca
zobozdravnik A. Paichel,
poleg čevljarskega mostu, v Köhler-jevi hiši, 1. nadst.

Pristno Brnsko sukneno blago za obleke.
Odstrižek m 3 10 (gld. 4.80 iz dobre) pristno
dolg. za popolno (gld. 6.— iz fine) ovčje
gospod. obleke (suknje, hlače in) ovčje
(suknje, hlače in) (gld. 7.75 iz fineše) volne.
telovnik) stane le (gld. 10.— iz najfineše)
Blago za zimске suknje, sukno za lovske obleke, nevaljano sukno (toden), Kammgar za sukne in hlače v najlepši izbiri, meter po goldinarjev 2.50 do gld 6.25, in vse vrste suknene blaga, razpošilja proti povzetju kot rečno in solidno znano skladišče suknene blaga
Siegel-Imhof v Brnu.
Vzorci zastoj in frankovano
Jamči se, da pošiljate vzorcev popolnoma odgovarjajo.
Na uvažanje! Spoštovano p. n občinstvo se osobito opozarja na to, da sukneno blago po pravih tovarniških cenah brez povišanja is ih) pošilja zgolj tvrdka Siegel-Imhof v Brnu. Ob sebi se torej umeje, da je vse tako blago, če se direktno naročite, znatno ceneje, nego ono, ki se naročuje s posredovanjem agentov. Zahtevajte dakle vzorcev in naročite direktno brez posredovalnih trgovcev, ki blago samo podražujejo. (1016—12)

Za gospodinjo!
Samo ono se more rabiti v gospodinjstvu, kar je dobro in ceneno. Ni pa vse, kar se dober kup dobi, tudi dobro, nam je celo znano, da je ono, kar je najceneje skoro brez izjeme tudi najdražje.
Tako je tudi pri toaletnem milu. — Zares dobro toaletno milo, posebno dobro rabljivo pri gospodinjstvu, je
Dobiva se povsod **Doering-ovo milo s sovo.** po 30 kr. komad.
To milo je brez vsake kiseline in tako prijetno, da se more rabiti dan za dnevom od sleharnega, naj bo star ali mlad. Odstranjuje vso nesnago s polti, jako je čistilno, ne peče, ne raztrga polti in deluje v vsakem slučaju oživljajoče na funkcije polti. Poleg tega je Doering-ovo milo s sovo ceneno, ker je je moči potrošiti do najmanjše mrvice in sicer je potrošek prav neznamenit, dočim se od drugih mil, ki sodružujejo v sebi povse nepotrebnih tvarin, katerim je le namen, pomnožiti težo, skoro dvakrat toliko potrebuje. Po tem takem je Doering-ovo milo s sovo, dasi mi je kupna cena višja, še zmirom cenejše, nego druga mila, ki manj stanejo in se torej prav posebno priporočajo gospodinjam.
Generalno zastopstvo: **A. MOTSCH & Co.,** Dunaj, I., Lugeck Nr. 3. (402—2)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda
veljavnega od 1. oktobra 1893.
Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.
Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).
Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Linc, Budejovice, Pizenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 06 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 4. uri 20 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregnic, Curih, Genavo, Pariz, Linc, Ischl, Budejovice, Pizenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten, Trbiža.
Prihod v Ljubljano (juž. kol.).
Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Piznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmunden, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Piznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Gmunden, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregnice, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Inomosta, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiža.
Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.
Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.
Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).
Ob 6. uri 25 min. zjutraj v Kočevje.
Ob 12. „ 00 „ popoldne „ „
Ob 6. „ 10 „ zvečer „ „
Prihod v Ljubljano (juž. kol.).
Ob 8. uri 10 min. zjutraj iz Kočevja.
Ob 1. „ 01 „ popoldne „ „
Ob 8. „ 46 „ zvečer „ „
Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).
Ob 7. uri 18 min. zjutraj v Kamnik.
Ob 2. „ 05 „ popoldne „ „
Ob 6. „ 50 „ zvečer „ „
Prihod v Ljubljano (drž. kol.).
Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika. (12—248)
Ob 11. „ 15 „ popoldne „ „
Ob 6. „ 20 „ zvečer „ „

J. GIONTINI
trgovina s knjigami in papirjem v Ljubljani
ima na skladišču:
Blodek — „V vodnjaku“, izvleček za glasovir, dvo-ročno, brez besed la, gld. 3.—.
Blodek — „V vodnjaku“, potpourri, dvoročen, gld. 1.80.
Smětana „Prodaná nevěsta“, potpourri I. II., po gld. 1.50.
Smětana — „Prodaná nevěsta“, izvleček za glasovir, gld. 5.—.
Hoffmeister — Podoknica iz „Teharskih plemičev“, gld. — 5.—.
Hoffmeister — Pesmi za visoki glas s spremljevanjem na glasovir, gld. — 75.—.
Volarič — „Zvezdica“, polka mazur, gld. — 45.—.
Plesni album za leto 1894, gld. 1.20.
Vpisni koledar za odvetnike in beležnike za leto 1894, gld. 1.10, po pošti gld. 1.20.
Böh m p. l. — Kamniške planine. Donesek k zgodovini razvoja imen gorskih skupin, gld. 1.50 po pošti gld. 1.60.
Koledarjev za l. 1894
je že sedaj moči dobiti. (1129—3)

Izjava.
Podpisani izjavljam, da je vse, kar sem v začetku maja t. l. proti gospodu **Josipu Senčarju** c. kr. sodnemu adjunktju v **Zuzemberku**, v navzočnosti c. kr. notarja **dr. Ruperta Bežka** govoril žaljivega o banki „Slaviji“, popolnoma neosnovano, zaradi česar to izrecno preklicujem.
V Ljubljani, dne 15. novembra 1893.
(1147) **Anton Pribošic.**

Tinct. capsici compos.
(PAIN-EXPELLER),
připravený v Richtrově lékárně v Praze,
všeobecně známý, bolesti utišující domácí lék k mazání, jest na skladě ve většině lékáren, láhev po 1 zl. 20 kr., 70 a 40 kr. — Při kupování třeba se míti dobře na pozor a přijmouti jen láhve s ochrannou známkou „k tvoou“ jakožto pravé. Ústřední zasylatelství: Richtrova lékárna „U zlatého lva“ v Praze. (301—42)

CHOCOLAT MENIER

! Največja tovarna na svetu!

Vsak dan se proda: (1148-1)

50.000 kilo.

Dobiva se v vseh specerjskih, delikatesnih prodajalnicah in konditorijah.

Najudaneje podpisana centralna administracija „Fremden-Zeitung“ za Avstrijo si uspeja opozarjati p. n. občinstvo na ta časnik in vabi p. n. interese za promet tujcev najljubše, da se blagovolijo nanj naročiti.

„Fremden-Zeitung“

centralno glasilo za pospeševanje prometa tujcev v Avstriji vstevaje na meji ležeče bavarsko višavje.

Avtorizovano glasilo Dunajske družbe za mestne interese in promet tujcev, Salzkammergutske in tirolske deželne zaveze, društva za promet tujcev na Štajerskem, kakor tudi zaveze vseh letovišč Atterskega jezera, društva za pospeševanje prometa tujcev na Solnograškem, zaveze gostilničarjev na Bodensee-u in na Renu in sekcije za promet tujcev nemškega „Böhmerwald-Bunda“ i. t. d.

Uradi: **Dunaj, Budimpešta, Inomost, Gradec in Monakovo.** Centrala: **Solnograd.**

Naročnina celoletno: **tuzemstvo gl. 7.—, inozemstvo gl. 8.—**; poletna sezona: **tuzemstvo gl. 5.—, inozemstvo gl. 6.—**, s humoristično prilogo 50 kr. več.

Se razdeljuje na državnih železnicah, c. kr. priv. južni železnici in c. kr. priv. avstr. severozahodni železnici po organih teh železnic mej sezono za potovanja v naslednjih postajah: Heb, Attnang, Dunaj, Solnograd, Inomost, Bregnica in Kufstein, Franzersfeste, Bocen, Trident in Praga, Tešin in Liberce. Istotako na parnikih na Doravi in na avstrijskem delu Bodensee-a.

Ta časnik razširjen je v več ko 1000 hotelih in kopeljih zunaj Avstrije. Popis se dobi brezplačno.

V naših letošnjih velikih božičnih in novoletnih številkah začeli bomo pričevati sestavke „Im Krainer Land“ in s tem pričamo svoje publicistično delovanje tudi na polju prometa tujcev za Kranjsko.

Posneti iz najboljših virov, pisani veščim peresom in bogato ilustrovani, naj ti sestavki z besedo in podobo delujejo na naš veliki krog čitateljev za lepo planinsko deželo **Kranjsko.**

Da popolnoma radostujemo tej svoji nalogi, opozarjamo p. n. interese prometa tujcev po Kranjskem na naš list „Fremden-Zeitung za Avstrijo“ in jih uljudno vabimo na naročbo in inseriranje v tem časopisu.

Z velespoštovanjem

centralna administracija „Fremden-Zeitung“

Solnograd, Berggasse št. 12. (1146-1)

— **Komfort! — Priročnost! —**

Cathrein-ov zapiralec

(Cathrein's Fernschliesser)

nam omogočite odpirati in zapirati vrata, ne da bi nam bilo treba zapustiti postelje (kopelj) itd. — Vsak bajnik ta aparat lahko v nekoliko minutah prijame, ne da bi se poškodovala vrata ali zid.

Centrala:

Jos. Cathrein, Dunaj, I., Predigergasse Nr. 5.

Glavno zastopstvo za Kranjsko pri gospodu

Franu Doberlet-u

pohištvni etablissement v Ljubljani, Frančiškanske ulice.

Cena gl. 2-75 celemu aparatu za jedno sobo, najfineje poniklano gl. 3.—, najfineje izdelano, cizelovano, posrebrano, pozlačeno, s poljubnim grbom ali monogramom gl. 4.— do gl. 10.—. (1037-8)

V c. kr. kopelji za vojake v Badenu pri Dunaju in v vojaškem zdravilišču v kopališču Hall že nekoliko časa v rabi.

Sigurnost, zdravje zaščiteno po uporabi tega aparata.

Odvetnik Dr. Fran Tekavčič

naznanja, da je odprl

odvetniško pisarno

v Ljubljani, v Gosposkih ulicah h. št. 10

v I. nadstropji

(1149-1)

(Baron Lazzarini-jeva hiša).

Za sezono 1893—1894

ponuja najceneje

v novem blagu in veliki izbiro došle slavnoznanne

nepremične ruske juftovine v celih kožah, kakor tudi v uvaljanih škornjih, čizmah in oglavjih in vse vrste podplatov in gornjega usnja po tovarniški ceni

zaloga usnja JULIJ MOISES

— v Ljubljani, Prešernov trg —

Vnanja naročila izvršujejo se najtočneje po pošti ali železnici proti povzetju. (1141-2)

Richterjeve sidro-omarice s kamenčki za gradnjo hišic

so slej ko prej nedosežene ter so najprijateljše božično darilo otrokom, ki so čez tri leta stari. Tudi so cenejše, nego vsako drugo darilo, kajti one trpijo mnogo let in jih je moči celo po daljšem času popolniti in povečati. Pristne sidro-omarice s kamenčki za

gradnjo hišic itd.

reprezentnejšo jedino igro, ki je v vseh deželah žela nepristransko pohvalo, in katero vsak, ki jo pozna, iz prepričanja dalje priporoča. Kdor se še ni seznanil s tem sredstvom, da se otrok igraje se prijetno zabava, kateri igri skoro ni najti primere, naj si naroči čim hitreje od podpisane firme novi bogato ilustrovani cenik in naj čita v njem natisnena mnenja, ki so izredno laskava. — Pri kupovanju blagovoli naj se izrecno zahtevati:

Richterjeve sidro-omarice s kamenčki za gradnjo hišic (Richter's Anker-Steinbaukasten) in naj se odločno odkloni vsaka omarica brez tovarniške znamke sidra; kdor to ne stori, dobi lahko posnetek, ki je manj vreden. **Pristne sidro-omarice s kamenčki za gradnjo hišic** se dobé za ceno 35 kr., 70 kr., 80 kr. do 5 gl. in više in so v zalogi

v vseh finejših trgovinah z igračami.

Novo! Richterjeve strpljivostne igre: **Jajce Kolumbovo, strelovod, teštelj v jezici, preganjalec muh ali trm, Pythagoras** itd. **Novi zvezki** sodružujejo tudi vvezanimive zadače za dvojne igre. Cena igri 35 kr. Pristno samo s sidrom! (1145-2)

F. Ad. Richter & Cie.,

I. avstro-ogerska c. in kr. priv. tovarna sidro-omarič s kamenčki za grajenje hišic. Dunaj, I., Nibelungengasse 4, Rudolstadt, Norimberg, Olten, Rotterdam, London E. C., New-York.

Velika Inomostska 50-krajc. loterija.

Zadnji mesec.

Glavni dobitnik 50.000 goldinarjev.

Srečke po 50 kr. priporoča J. C. MAYER v Ljubljani. (931-1)